

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 565. — 25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ — 1887. ΔΕΛΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΒ' — ΑΡΙΘ. 617

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΙ ΝΕΑΙ ΑΘΗΝΑΙ, (ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐπιστο-
λῶν τοῦ κόμητος de Mouy.)

Ο ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ ΤΖΙΑΦΙΑ, διήγημα Γεωργίας
Ἐλλιοτ. Μετάφρασις Ἀριστοτέλους Η. Κουρτίδου.

ΚΡΗΤΗ ΚΑΙ ΚΡΗΤΕΣ ὑπὸ Σπυρ. Παγανέλη.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΝΟΜΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΕΝΟΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΥ.

ΕΠΕΘΑΝ' Η ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ, ποίημα, ὑπὸ Γεωρ-
γίου Δροσίνη.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΝ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Τὸ τελευταῖον τεῦχος τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν Δύο Κό-
σμων περιέχει ἄρθρον τοῦ κ. Βουρνούφ περὶ τῆς γαλλικῆς
ἐπιρροῆς κατὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Ὁ πολυμαθὴς συγγρα-
φεὺς ὡς τὰ ἐπικρατέστερα στοιχεῖα ἐν ταῖς χώραις ἐκείναις
θεωρεῖ τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς Ἕλληνας. περὶ τῶν Ἑλλή-
νων δὲ λέγει: «Οἱ Ἕλληνες δὲν εἶνε λίαν πολυάριθμοι,
διότι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σμύρνης ἐπὶ ἑνὸς ἑκατομμυρίου κατοί-
κων δὲν ὑπερβαίνουνσι τὰς τριακοσίας ἐξήκοντα χιλιάδας.
Ἄλλ' ἀποτελοῦσι τὴν μόνην ζωσαν δύναμιν. Παρέχουσι
τοὺς χρησιμωτάτους ὑπάλληλους, δικηγόρους, ἰατροὺς, ἐμ-
πόρους, τραπεζίτας, οὐ μόνον ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν
Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Συρίᾳ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. Διατε-
λοῦσιν εἰς κοινότητα ἰδεῶν καὶ συμφερόντων πρὸς τοὺς ὁμο-
εθνεῖς τῶν νήσων, τῆς Κρήτης, τοῦ βασιλείου, τῆς Εὐρώπης,
τοῦ κόσμου ὅλου, διότι ὁ Ἕλλην εἶνε πανταχοῦ ὁ αὐτός.
Ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ οἱ Ἕλληνες εἶνε φιλομαθεῖς. Ἐν παντὶ
χωρίῳ ὑπάρχει σχολεῖον, ἐν ᾧ βάσεις τῆς διδασκαλίας εἶνε
οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία, τὰ στοιχεῖα τῶν
ἐπιστημῶν, ἡ γαλλικὴ καὶ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Εἰς τὰ σχο-
λεῖα ταῦτα, ὧν πρῶσταται ἡ Εὐαγγελικὴ Σχολὴ τῆς Σμύρ-
νης, φοιτᾷσι 17 χιλιάδες ἄρρενα καὶ θήλεα. Ὑπάρχουσι
προστοῦτοις ἐν Σμύρνη δώδεκα ἑλληνικὰ τυπογραφεῖα, σπου-
δαῖον μουσεῖον καὶ βιβλιοθήκη. Πάντα τὰ εκπαιδευτικὰ
ταῦτα καταστήματα ἰδρύθησαν καὶ συντηροῦνται ὑπὸ ἰδι-
ωτικῶν δωρεῶν. Ἡ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἀνάπτυξις
τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς συνθήκης
τοῦ Κιουτσουκ - Καταρτζή, ἣν ἐπέβαλεν ἡ Ῥωσσία τοῖς
Τούρκοις ἐν ἔτει 1774. Ἄλλ' ἡ ἐνέργεια τῶν δυτικῶν δυ-
νάμεων, ἰδίᾳ τῆς Ἀγγλίας, τὴν ὑπέβαλεν, ἡ δὲ μετὰ τὴν
ναυμαχίαν τοῦ Ναυαρίνου ἀνιθρῦσις τοῦ βασιλείου ἔδωκεν
εἰς τὸν ἑλληνισμόν τῆς Μικρᾷς Ἀσίας πρότυπον καὶ ἔρεισμα.»

— Ἡ Σμύρνη προκίεται νὰ φωτισθῇ διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ
φωτός. Καθὰ γράφει ἡ ἐκεῖ ἐκδιδομένη εφημερίς «Ἀμάλ-
βεια», ὁ Γερμανὸς κ. Ράιτσερ ἐνεργεῖ ἐν Κωνσταντινουπόλει
πρὸς ἐπίτευξιν ἀδείας καὶ προνομίῳ ὅπως φωτίσῃ ὀλόκλη-
ρον τὴν πόλιν, ἅμα δὲ ὡς αἰ ἐνέργειαι τοῦ λήξωσιν εἰς εὖ-
χάριστον ἀποτέλεσμα, θὰ συνδέσῃ τὰς κυριωτέρας οδοὺς διὰ
συρμάτων, δι' ὧν θὰ μεταδίδηται εἰς πᾶσαν συνοικίαν τὸ
ἠλεκτρικὸν φῶς διὰ διαπάνης ἴσης πρὸς τὴν τοῦ φωταερίου,
μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ πρῶτον θὰ παρέχῃ διπλὴν λάμψιν
καί, ὅπως σπουδαιότερον, δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἐξ αὐτοῦ φόδος

περὶ πυρκαϊῆς ἢ ἄλλου παρεμφεροῦς δυστυχήματος. Ἐν
τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός ἦσαν μέχρι τινὸς
αἱ διαλείψεις αὐτοῦ, ἀλλὰ διὰ τοῦ νέου μηχανήματος ὅπερ
ἔφερε τελευταίως ὁ κ. Ράιτσερ ἐκ Γερμανίας κατώρθωσε νὰ
ἐξαλείψῃ καὶ τὸ ἐλάττωμα τοῦτο, οὗτο δὲ σήμερον τὸ εἶ-
σὴν «Νεῶν Δέσχη» παρέχόμενον φῶς εἶνε σταθερὸν καὶ
ἐπομένως οὐδεμίαν βλάβην ἐπιφέρει εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.

— Τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν «Ἀλήθεια», ὄργανον τοῦ ρι-
ζοσπάστου βουλευτοῦ Λαθουσερ, ἀναφέρει διττὴν ἡ βασιλισσα
Βικτωρία ἀσχολεῖται νῦν εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν δοκιμῶν
βιογραφίας τινὸς τοῦ μακαρίτου συζύγου τῆς πρίγκιπος
Ἀλβέρτου. Τὸ ἔργον τοῦτο συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ σεβασμιω-
τάτου Γουλιέλμου Τυλλῶχ περιέχει περὶ τοῦ κατ' οἶκον
βίου τοῦ πρίγκιπος πολυάριθμα ἀνέκδοτα ἀνακοινωθέντα
τῶ συγγραφεῖ ὑπὸ τῆς βασιλισσῆς αὐτῆς.

— Πλοῦσιος Ἀμερικανὸς ἀπεφασίσε νὰ προσφέρῃ εἰς
τὴν πόλιν τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου κολοσσαῖον ἄγαλμα τῆς
Ἐλευθερίας. Τὸ μνημεῖον ἔσται μαρμάρινον, θὰ ἔχῃ δὲ ὕψος
40 ποδῶν μετὰ τῆς βάσεως. Ἡ Ἐλευθερία θὰ παρίσταται
καταπατοῦσα τὴν Ἀναρχίαν, θὰ στηθῇ δὲ τὸ ἄγαλμα ἐπὶ
λόφου ὕψους 960 ποδῶν δεσπόζοντος τοῦ λιμένος τοῦ Ἀγ-
Φραγκίσκου καὶ τῆς εἰσόδου ἐκ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ. Διὰ
τῆς δεξιᾶς ἡ μαρμάρινος Ἐλευθερία θὰ κρατῇ ὄβρα, ἣς θὰ
ἐκπέμπηται ἠλεκτρικὸν φῶς, καταυγάζον τὰ πέριξ ἐξ ὕψους
1000 ποδῶν.

— Ἡ Γεωγραφικὴ Ἐφημερίς ἀναφέρει ὅτι πρὸ ὀλί-
γων ἡμερῶν ἐτετέλεσθη διὰ πρώτην φοράν ἡ ἀνάβασις τοῦ
ὕψηλοτέρου τῆς Ἀφρικῆς ὄρους, ὀνόματι Κίβο. Τὴν ἀνά-
βασιν ἐτετέλεσε Γερμανὸς τις Μέγερ ὀνόματι, ὅστις ἀνῆλθε
μέχρι τοῦ χείλους τοῦ κρατήρος τοῦ ὄρους εἰς ὕψος 6.000
μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Πρὸ αὐτοῦ Ἀγ-
γίλος τις ὀνόματι Τζόνστον εἶχεν ἀνέλθει τὸ ὄρος μέχρι τοῦ
ὕψους 5.000 μέτρων μόνον.

— Πολλὰ ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφησαν περὶ τῆς σωστικῆς
ιδιότητος τοῦ ἐλαίου, ὅπως κατενῆξῃ τὰ κύματα, ἀλλὰ φαί-
νεται ὅτι τῇ ιδιότητι ταύτῃ συμπαρομαρτεῖ ἕτερα αὐ-
ξήνοσα τὸν κίνδυνον, ὃν πρὸς στιγμὴν ἀποτρέπει ἢ ἀπὸ κιν-
δυνεύοντος τινὸς πλοίου χύσις ἐλαίου ἐπὶ τῆς τεταραγμέ-
νης θαλάσσης. Ἐσχάτως ἐν Καλαὶ ἐτετέλεσθησαν διὰ με-
γάλης λέμβου πειράματα λίαν ἐνδιαφέροντα σχετικῶς πρὸς
τὸ ζήτημα τοῦτο. Καὶ ἀπεδείχθη μὲν καὶ πάλιν ὅτι τὸ ἐ-
λαῖον πρᾶγματι ἄσκει μεγίστην μετριαστικὴν δύναμιν ἐν
τῶν κυμάτων, ἀλλὰ συγχρόνως ἀπεδείχθη ὅτι ἡ μετριαστι-
κὴ αὐτῆ ἐπίρροια παρασκευάζει κινδύνους σοβαροῦς. Ἐξω
τοῦ κύκλου ἐν ᾧ ὑπάρχει ἐπιχευόμενον τὸ ἐλαῖον, τὰ κύ-
ματα εἰς ἄμμεσον καταστρεφθῆν, ἐὰν τυχὸν ὑπὸ σφοδρᾶς ριπῆς
ἀνέμου ὡσθ' ἔξω τοῦ προστατευτικοῦ κύκλου. Τὸ πλοῖον δι'
παρ' ὀλίγον κατεποντίζετο, ἔπαυε δὲ ζῆματι μεγίστας, ἐν
αἷς καὶ ἡ ἀναπαγῆ ἐνὸς ναύτου ὑπὸ τῶν κυμάτων, εὐτυ-
χῶς δυνήθεντος νὰ σωθῇ.

— Ἡ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις Ἡλεκτρικὴ Ἐται-
ρία Ἐδίσων μέχρι τῆς 1 Μαΐου 1887 εἶχε τοποθετήσῃ
891 μεμονωμένας ἠλεκτρικὰς μηχανὰς παρεχούσας φωτισμόν
εἰς 230,674 λυχνίας, πρὸς τοῦτοις δὲ 102 κεντρικοὺς σταθ-
μούς, παρέχοντας φωτισμόν εἰς 290,300 λυχνίας. Τὸ σύ-
στημα τοῦ φωτισμοῦ τοῦ Ἐδίσων ἐφημερόβετο εἰς 13 πό-
λεις, τὰ δὲ κεφάλαια τῆς εταιρίας ταύτης ἀνῆρχοντο εἰς
20—25 ἑκατομύρια φράγκων.

— Ἐξ μουσικῶν διαγωνισμάτων προκηρῦχθησαν διὰ τὴν
ἐν Παρισίοις διεθνήν ἔκθεσιν τοῦ Ἰουλίου 1889, (ἴτοι 1)
Μουσικὴ σύνθεσις ἐπὶ στίχων μετὰ μονωδίων καὶ χορῶν· 2)
Ἐμβατήριον διὰ στρατιωτικὴν μουσικὴν· 3) Σύνθεσις δι' ὀρ-
χήστραν· 4) Μουσικὴ ἄρμονία· 5) Χορφοδία· 6) Μουσικὴ
στρατιωτικὴ. Μέλη τῆς ἀγωνιστικοῦ ἐπιτροπείας ἐκτὸς ἄλ-
λων ὀρίσθησαν ἐκ τῶν διαπρεπῶν Γάλλων μουσουργῶν ὁ
Γκουνὸς, ὁ Θωμάς, ὁ Σαιν Σάν κλπ.

— Ὀδυσσεὺς ἐν Ἰθάκῃ» νέον τετράπρακτον δρᾶμα τοῦ
νεαροῦ Βαυαροῦ συγγραφέως Χλῆς Γούμππενμπεργ ἀναβι-

θασθήσεται προσεχῶς ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ ἐν Βερολίῳ θεάτρου.

— Παραστάθῃ τὸ πρῶτον νῦν ἐν Παρίσιος καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου Folies Dramatiques νέον μελόδραμα τοῦ Πλαγκέτ τοῦ γνωστοῦ συνθέτου τῶν «Κωδῶνων τῆς Κορνειλλῆς» φέρον τὸν τίτλον «Surcouf».

— Ἐνεκαινίσθη τῇ 13 (ν.) Ὀκτωβρίου τὸ νέον θέατρον τῆς Ὀδησσοῦ, μεγαλοπρεπὲς οἰκοδόμημα, οὐτινος τὰ σχέδια ἐπιτοτέχνησαν Βιενναῖοι ἀρχιτέκτονες. Αἱ δαπάναι τῆς κατασκευῆς ἀνήλθον εἰς 1 1/2 ἑκατομμύριον ρουβλίων. Ἐξόχου καλλιτεχνικῆς ἀξίας θεωροῦνται αἱ κοσμοῦσαι τὴν ὄροφον ὀκτώ μεγάλαι εἰκόνες. Τὸ θέατρον φωτίζεται διὰ φωτὸς ἠλεκτρικοῦ.

Τὸ κατὰ τὰς τελετὰς ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τοῦ Πανεπιστημίου συστάδ ἐκπαιδευτικῶν συνέδριον εἶχεν ἐκλέξει ἐπιτροπεῖαν, ἥτις ἐνετάη νὰ προσδιορίσῃ τὸν τόπον, ἐν ᾧ θὰ συνέλθῃ κατὰ τὸ ἐπίον ἔτος ἐκ νέου τὸ συνέδριον τοῦτο. Ἡ ἐπιτροπεῖα αὕτη ἀπήλυθε νῦν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἑσωτερικῷ καὶ ἑξωτερικῷ γυμνασιάρχας, διευθυντὰς ἐκπαιδευτηρίων, θρησκευτικῶν σχολῶν καὶ διδασκαλείων, καθηγητὰς καὶ δημοδιδασκάλους, δι' ἧς προσκαλεῖ αὐτοὺς κατ' Ἰουλίον τοῦ προσεχοῦς ἔτους ἐν Ἀθήναις πρὸς συγκρότησιν ἐκπαιδευτικῶν συνεδρίου, ἐν ᾧ θὰ συζητηθῶσι τὰ κατὰ τὰς τρεῖς συνεδρίας τοῦ μηνὸς Μαΐου ε. ε. ὀρισθέντα ζητήματα.

— Καὶ ἄλλου ἡμερολογίου προαγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἔκδοσις ὑπὸ τοῦ ἐκδότου κ. Κ. Δ. Σακελλαρίου, ὅστις ἀνέθηκε τὴν ἐν γένει ἐπιμέλειαν τῆς συντάξεως καὶ καταρτίσεως αὐτοῦ τῷ κ. Μ. Μιτσάκη. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο θέλει περιέχει πολλὰς προσηκόντως ταξινομημένας πληροφορίας, θὰ ἀφιερῶ ὅμως καὶ μέγα μέρος εἰς τὴν φιλολογικὴν ὕλην, μετὰ προσοχῆς ἐκλελεγμένην. Τὸ βλον θὰ περιβάλλεται ὑπὸ καλλιτεχνικοῦ ἐξοφύλλου καὶ θὰ τιμᾶται μόνον μίᾳ δραχμῇ.

— Ὁ Διδασκαλικὸς Σύλλογος ἀνέλαβε τὴν παράστασιν τοῦ «Φιλοκλήτου» εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν ἐπὶ τῆς μουσικῆς τοῦ Γερμανοῦ μουσουργοῦ Βένδερ. διώρισε δὲ τριμελῆ ἐπιτροπὴν, ἥτις θὰ φρονιστῇ περὶ τῆς ἐν γένει διεξαγωγῆς τῆς παραστάσεως.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Γ. Δήμιτσα ἐξεδόθη *Χάρτης τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου*, περιλαμβάνων τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν (Ν. Θράκη, Μακεδονία, Ἀλβανία, Ἠπειρον, Κρήτην καὶ τὰς νήσους) μετὰ τῆς Ἀν. Ρωμυλίας καὶ Βουλγαρίας, τὸ βασίλειον τῆς Ρουμανίας, τὸ βασίλειον τῆς Σερβίας, τὴν ἡγεμονίαν τοῦ Μαυροβουνίου, τὴν Βοσνίαν καὶ Ἐρζεγοβίνην, τὴν Δ. Μικρὰν Ἀσίαν, τὸ ΝΑ. μέρος τῆς Ἰταλίας καὶ τὰ Ν. μεθόρια τῆς Αὐστρουγγαρίας.

— Ἠρξάτο ἡ ἔκδοσις νέου περιοδικοῦ συγγράμματος μνημείου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀνάπαισις», ὄργανον διεργηθέντος τὰς ἰδέας ὁμωνύμου συλλόγου, ὅστις κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ σκοπεῖ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπαισιν καὶ διοργάνωσιν τῆς κοινωνίας διὰ τοῦ χριστιανισμοῦ ἐξυπηρετούμενον ὑπὸ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν.

— Ἐξεδόθη τὸ Β' τεῦχος τῆς «Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης», περιέχον συνέχειαν τοῦ «Θάου Βλέκα», μυθιστορήματος τοῦ κ. Π. Καλλιγᾶ.

— Ἐξεδόθη ὡσαύτως «Ὀμήρου Ἰλιάς», μετενεχθεῖσα εἰς τὴν καθωμολογημένην μετὰ 31 εἰκόνων ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου. Τιμᾶται δραχ. 6.

— Δαπάνη τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει βιβλιοπωλείου τῶν κ. Ἀδελφῶν Δεπάστα ἐξεδόθη εἰς δευτέραν ἔκδοσιν πολλαχῶς βελτιωμένην *Γενικὸν Ἐπιστολόριον*, θεωρητικὸν καὶ πρακτικὸν, περιέχον ἐπιστολάς καὶ ἀλληλογραφίας ἐπὶ παντοίων τοῦ βίου περιστάσεων μετ' ἐρμηνειῶν καὶ ἐγγράφων, συμβολαίων, ἀναφορῶν συναχθέν ἐν ὑπὸ τοῦ κ. Ξενοφῶντος Δ. Ζύγουρα, καθηγητοῦ τῶν ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν. Τιμᾶται γροσίον ἀργυρῶν δέκα.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» τῆς παρελθούσης Τρίτης ὁ κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆς ἐδημοσίευσε μακρὸν ἄρθρον περὶ θεάτρου, ἐν ᾧ θερμῶς συνηγορεῖ ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τοιοῦτου ἐθνικοῦ ἰδρύματος, προωρισμένου εἰς διδασκαλίαν δραμάτων ἀναγομένων

εἰς τὸν ἐθνικὸν βίον, τοῦ ἥδη δαπάναις τοῦ κ. Συγγροῦ ἀνεγειρομένου μέλλοντος νὰ χρησιμεύσῃ κυρίως διὰ παραστάσεως μελοδραμάτων καὶ ἐν γένει ξένων δραματικῶν ἔργων. Ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦτω ὁ κ. Ραγκαβῆς οὐ μόνον ἐκθέτει τοὺς λόγους, δι' οὓς ἀναγκαῖον κρίνει καὶ ἐπείγουσαν τὴν ἀνεγερσιν ἐθνικοῦ θεάτρου, ἀλλὰ καὶ λεπτομερῶς διατυπῶν τὸν τρόπον τῆς ἀνεγέρσεως, τὸ εἶδος τοῦ κτιρίου καὶ τὰ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ θεάτρου καὶ τὴν ἐν γένει διοίκησιν τοῦ θεάτρου. Ἐκ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐκρίνομεν χρήσιμον νὰ μεταφέρωμεν ἐνταῦθα τὰ ἐπόμενα.

«Ὅτι μία τῶν πρώτων ἀναγκῶν τῶν πρώτων ὑποχρεώσεων τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος, ἐστὶν ἡ ἰδρυσις ἐθνικοῦ θεάτρου δὲν τὸ λέγω νῦν πρώτον, μυριάκις τὸ εἶπον καὶ ἔγραψα δι' ὅλης τεσσαροκονταετίας.

Δὲν ἀντεγείναται κατὰ τὸν ἐντροφῶντων εἰς ξένων θιάσων τὰς παραστάσεις, εὐφημούμενων, χερκοροτούμενων, καὶ καταστεφανούμενων καὶ διὰ πλουσίων δώρων προπεμπόντων τὴν ἑπὶ τὴν Γαλλίδα ἢ Πολίδα, ἥς αἱ χάριτες καὶ τὰ προτερήματα πληροῦσιν αὐτοὺς ἐνθουσιασμοῦ. Ἐκαστός ἐστὶ κύριος τῶν ἰδίων διαθέσεων. Ἄν καὶ τίνα ἐπιτροπὴν δύναται νὰ ἐτασκόσιν ἐφ' ἡμῶν οἱ πολλοὶ βωμολόχοι μίμοι κοὶ κόρδακες, εἰς οὓς πρὸς θλίψιν τῶν εὐφρονούντων Γάλλων κατεβιάσθη ἡ σκηνή, ἣν ἄλλοτε ἐτίμων οἱ Ρακίται καὶ οἱ Κορνήλιοι, ἄλλοι ἄς κρίνωσι περὶ τούτου ἀπέχω τι νὰ εἶπω. Ἡ δὲ πρόθεσις μου εἶσι νὰ ὑπενθυμίσω, ὅτι ἂν πανταχοῦ τὸ ἐθνικὸν θεατρὸν ἐστὶ τὸ ἐπιτιθεὶν τὴν κορωνίδα τῆς φιλολογίας, τὸ διαμορφοῦν τὴν γλῶσσαν, τὴν διάνοιαν καὶ τὰ ἦθη, τὸ ἀνοκτοῦν σχολεῖον τῶν ηὐξημένων, δι' ἡμᾶς ἰδίως ἔχει καὶ ἄλλην μεγίστην σπουδαιότητα, ἣν μόνον ὅστις ἀνάξις τῆς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς δύναται νὰ παραγνωρίσῃ.

Ἡμεῖς σήμερον, ὅπου διὰ τῶν αἰώνων κατήλθομεν, δὲν δυνάμεθα ν' ὀρνηθῶμεν ὅτι ἐσμέν ἔθνος ἐλάχιστον, οἰκοῦν χώραν μικροσκοπικὴν κατ' ἀντιπαράθεσιν πρὸς τὰ μεγάλα κράτη, τὰ τὴν τύχην τῆς γῆς διέποντα. Ἄλλ' ἐν ἐστὶ τὸ ἡμέτερον πλεονέκτημα, ἐφ' ᾧ δικαιοῦμεθα νὰ ἐναδρυνώμεθα καὶ ἐφ' οὗ νὰ στηρίζομεν ἐλπίδας εὐκλεοῦς μέλλοντος, ὅτι εἰμεθα Ἕλληνες, ὁ ἀπόγονοι ἐκείνων, ὅτινες ἐπλήρωσαν τὴν γῆν τῆς δόξης τῶν καὶ ἔθρεψαν αὐτὴν εἰς πολιτισμὸν διὰ τῆς μεγαλοφυίας των. Ὑψίστον καθήκον, πρῶτιστον συμφέρον ἡμῶν ἐστὶ ν' ἀποδείξωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς οὐχὶ ἀνάξιους τῆς ἡμέτερας μεγάλης καταγωγῆς, ὅτε ἐσμέν βεβαίαι νὰ κληρονομήσωμεν μέρος τῆς ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης, ἣν τρέφουσιν οἱ λαοὶ πρὸς τὴν ἔνδοξον ἡμῶν ἀρχαιότητα, ἐνῶ ἂν φανώμεν οὐδ' ἐλπίζοντες οὐδ' ἀγωνιζόμενοι μέχρις ἐκείνης ν' ἀρθῶμεν, θέλομεν καταπατηθῆ μετ' ἀδιαφορίας καὶ ἴσως μετὰ περιφρονήσεως εἰς τὴν κόνιν.

Αἱ λέξεις αὗται ἴσως νομισθῶσιν ὑπερβολικαὶ προκειμένου περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ θεάτρου. Ἄλλ' ἐγὼ κἄν οὕτω δὲν κρίνω. Μεταξὺ τῶν μεγάλων ὀνομάτων ἅτινα ἐλάμπρυναν τὰς Ἀθήνας, θέσαι ἐκ τῶν πρώτων κατέχουσιν ὁ Σοφοκλῆς, ὁ Εὐριπίδης, ὁ Ἀριστοφάνης, καὶ οὐδεὶς ἀναλογίζεται τὰς μεγάλας τῆς Ἑλλάδος ἡμέρας, χωρὶς ν' ἀποβλέψῃ καὶ εἰς τοὺτους αὐτοὺς τοὺς φωστῆρας. Τίς ἔσται ἡ περὶ ἡμῶν κρίσις τῶν συγχρόνων, ἂν, δὲν λέγω οὐδὲν ἀντάξιον τῶν ἔργων ἐκείνων ἔχωμεν ν' ἀναδείξωμεν, διότι τοιαῦτα ἔργα δὲν ἀποδεικνύονται ὅτε καὶ ὅπου τις θέλει, ἀλλ' ἂν οἱ τῆς Ἑλλάδος τῆς λατρείαν ἐκ τῆς πτώσεως ἀρούμενοι, ἀποβλέποντες εἰς τὰς Ἀθήνας, βέλπωσι τοὺς ἀπογόνους τοῦ Περιπλέους συρρέοντες εἰς τὴν Ἰταλικὴν ὄπεραν καὶ εἰς τὰς Γαλλικὰς *opérettes*, οὐδέμιν δ' ἐμυθρήθῃ προσπαθεῖαν γινομένην, ἵνα δοθῇ ἀπορρομὴ ἀναπτύξεως τῆς δραματικῆς Μούσης καὶ γονιμοποιήσεως τῆς ποιητικῆς εὐφυίας, εἰς ἀπόδειξιν ὅτι οἱ νῦν Ἕλληνες, ἀξιοὶ τῶν προγόνων των, διετήρησαν σπέρματα τῆς μεγαλοφυίας ἐκείνων, καὶ φιλοτιμοῦνται ἐπὶ τὰ ἔχνη αὐτῶν νὰ βαδίζουσιν.

Εἰς πλούσιον τίνα ὁμογενῆ, ὃν προσέτρεπον εἰς ἰδρυσιν ἐθνικοῦ θεάτρου, ἔγραψον πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν. «Εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας ὁ Ἡρόδης οἰκοδόμησε θεατρον, καὶ διὰ τοῦτο ἡ φήμη του, ζήσασα διὰ τῶν αἰώνων, ἔβασε μέχρις ἡμῶν, τάττουσα αὐτὸν μετὰ τῶν ἐνδοξοτέρων Ἀθηναίων». Καὶ ὅμως ὁ μὲν Ἡρόδης ἀντικαθίστα μόνον τὸ ἀρχαῖον, ἴσως ἐρείπωθεν, Διονυσιακὸν θεατρον διὰ νεωτέρου, ὅτε καὶ καὶ πᾶσα Ἑλληνικὴ πόλις εἶχε τὸ ἑαυτῆς, ἥδη δὲ πρόκειται περὶ ἰδρύσεως τοῦ μόνου ἐθνικοῦ θεάτρου, ὃ μετὰ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ἀκαδημίας (ἂν ἴδομεν τέλος ποτὲ ν' ἀνατελῇ ἡ ἡμέρα καὶ τῆς τῆς αὐταῆς ἐγκαταστάσεως) ἔσται

ὁ τρισυπόστατος γὰρ τοῦ ἔξευγενισμοῦ καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν διανοίας.

Ἄλλ' ὅτε ἤδη οἰκοδομεῖται ἐν θεάτρῳ, δὲν ἀρκεῖ τοῦτο, καὶ πρέπει καὶ ἄλλο νὰ ἐγερθῇ; Κατ' ἐμὲ δὲν ἀρκεῖ ὁ σκοπὸς ἐκατέρου ἐστὶ διάφορος· τὸ μὲν ἐγείρεται πρὸς διάχυσιν τῶν ξένων, τῶν ἄργῶν ἢ τῶν παρ' ἡμῖν ἐπιζήτων, τὸ δ' ἀφορᾷ εἰς τοῦ Ἔθνους τὴν τιμὴν, τὴν διάπλασιν καὶ τὴν δόξαν. Τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐξαρκάται ἐξ ἐκείνου, οὐδὲ νὰ ψωμίζηται ἐκ τῶν περισσευμάτων αὐτοῦ, ἂν ποτε τοιαῦτα ὑπάρξωσιν. Αὐτοτελές, ἔχον ἄφθονα εἰσοδήματα, ἵνα ἀξιοπρεπῶς ἀνταποκρίνηται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς φιλολογίας, τὸ ἐθνικὸν θέατρον, ὅταν ἰδρῶθῃ, οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος, ἵνα μὴ φιλοξενῇ καὶ τὰς ξένας παραστάσεις, ἂν δὲν ἤθελον ἔχει ἰδιαιτέρον καταγῶγιον, καὶ μὴ ἐκμισθοῖ τὴν σκηνὴν του εἰς τοὺς ἐργολάβους δι' ἡμέρας τινὰς μὴ ὑπερβαίνουσας τὸν ἀνώτατον ὅρον δύο ἢ τριῶν καθ' ἑβδόμηδα· οὐδέποτε θύμας ν' ἀντλαμβάνη τὰς τοιαύτας παραστάσεις εἰς ἴδιόν του λογαριασμόν, ὡς ἴαν πολυδαπάνους, τὰς μελοδραματικὰς μάλιστα, καὶ ὡς ἄλλοτριζες εἰς τὸν ἀνώτερον ἐθνικὸν προορισμόν.

Προκειμένου δὲ περὶ ἐθνικοῦ ἡμῶν θεάτρον, δὲν πρέπει νομίζω, νὰ παραλείψω, ὅτι εἰς μεγαλοπλοεῖς εὐρωπαϊκὰς παρασκευαί γίνονται πρὸς οἰκοδομὴν θεάτρων κατὰ τὸν ἀρχαιότερον ρυθμόν, ἵνα ἐνίοτε διδάσκωνται εἰς αὐτὰ τινὰ ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τῶν μεγάλων ἡμῶν προπατόρων. Τὸ κατ' ἐμὲ δισχυρίζομαι, ὅτι πρέπει νὰ μὴ ὑποστώμεν τὴν αἰσχύνην τοῦ νὰ μᾶς προλάβωσιν ἄλλοι· εἰς τοῦτο. Δι' ἐλαχίστης δαπάνης ἂν διασκευάσωμεν πρὸς τοῦτο τὸ θέατρον τοῦ Ἡρώδου, δύναται ἅπασι τοῦ μῆνός, εἴς τινὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους, νὰ παριστῶσιν ἐκεῖ ἠθοποιοί, ἢ, ἔτι μᾶλλον, φιλότιμοι φοιτηταὶ τῆς φιλολογίας, ἐν ἀρχαίῳ δράμα, δι' οὗ ἢ προσοχῇ καὶ ἢ ἐπευφημίᾳ τῶν ξένων θέλει ἐκλύεσθαι ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἡξέυρω ὅτι τινὲς μετ' οἴκου μειδιῶσι πρὸς τὰς τοιαύτας προτάσεις· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι, κατ' ἐμὲ οὐδένα ποιοῦνται λόγον τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας, οὐδ' ἠξέυρουσι νὰ ἐκτιμῶσι τὴν θέσιν ἣν ἢ Ἑλλάς πρέπει νὰ κατέχῃ ἐν τοῖς ἔξευγενισμένοις λαοῖς τὴν σήμερον.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

Σειρὰ ἐκείνων εἰκόνων, ἀριστουργημάτων τῆς τέχνης, ἐκδοθήμεν εἰς φυλλάδια. Ἔργον πρωτοφανές διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐκτύπωσις γίνεται ἐν Γερμανίᾳ.

Τὸν τρίτον μέρος, τοῦ περιλαμβανόντος Ποικίλας εἰκόνες, ἦτοι τοιογραφίας, σκηνογραφίας ἀλληγορικὰς παραστάσεις, προσωπογραφίας, ἱστορικὰς σκηνάς, θαλασσογραφίας κτλ. ἐξεδόθη ἄρτι· τὸ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ.

Ἐν αὐτῷ περιέχονται: Ἀρχαία ἀνθρώπων, εἰκὼν Κόμοις. — Ὁ γέρον ὑποδηματοποιὸς (δισέλιδος), Ἰοσι Κλοβέρ. — Μικρὰ κόρη, Α. Μιχλιερ. — Καλοὶ φίλοι, ἐκ φωτογραφίας. — Διάσωσις, (δισέλιδος), Ματθία Σαῦδ. — Εἰδύλλιον, Φάλκιεβεργ.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ

ἐκδοθήσεται ἴαν προσεχῶς.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐκαστος φυλλάδιον τιμᾶται ἐν Ἀθήναις δρ. 2, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δρ. 2½, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 2½.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συνδρομηταὶ ὀφείλουσι νὰ προκαταβάλλωσιν ἐκάστοτε τὸ ἀντίτιμον τεσσάρων φυλλαδίων, ἦτοι δραχμὰς ἢ φρ. χρ. 10.

Ἡ πρὸς καλλιτεχνικωτάτη, δυναμένη νὰ περιλάβῃ ὅλοκληρον τὴν Καλλιτεχνικὴν Πίνακοθήκην, μετ' Ἐντύπου Παραρτήματος, περιέχοντος Πίνακα τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ὅλῳ εἰκόνων, ἐρμηνευτικὰς σημειώσεις περὶ αὐτῶν καὶ βιογραφικὰς εἰδήσεις περὶ τῶν ζωγράφων, ἐκδοθήσεται μετὰ τὸ πέρας τῆς ὅλης σειρᾶς, καὶ τιμᾶται ἐν

Ἀθῆναις δρ. 6, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δρ. 8, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 6.

Ἦτοι τὸ ὅλον ἔργον τιμᾶται μετὰ τῆς θήκης καὶ τοῦ παραρτήματος ἐν Ἀθήναις δρ. 38, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δρ. 48, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 48.

Ὁ προσληρόνων
μόνον 30 δραχμὰς ἐν Ἀθήναις—35 δραχμὰς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις—35 φράγκα χρυσᾷ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ λαμβάνει ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ» ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευή, 28 Ὀκτωβρίου

Ὁ Διάδοχος τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου Κωνσταντῖνος θ' ἀφιερῶθῃ κατὰ τὴν ἀρξαμένην χειμερινὴν ἐξαμηνίαν ἐν Λειψία εἰς στρατιωτικὰς, νομικὰς, πολιτικὰς καὶ ἱστορικὰς σπουδὰς. Παρ' ἀνωτέρου Σάξονος ἀνωματικῷ θ' ἀκροασθῇ κατ' ἴδιαν τῆς ἱστορίας καὶ τῆς ὀργανώσεως τῶν γερμανικῶν στρατιῶν, θὰ διδασχῇ δὲ πρακτικῶς ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν ἐνὸς λοχαγοῦ τὴν ὀλην ὑπηρεσίαν λόχου καὶ συντάγματος, ἀλλὰ χωρὶς νὰ καταταχθῇ ἢ νὰ προσκολληθῇ εἰς σύνταγμα τι. Ὁ,τι ἀφορᾷ τὰς ἐπιστημονικὰς μελέτας, εἰς ἃς θ' ἀφιερῶσθαι αἱ μετὰ μεσημβρίαν ὥραι, ἢ Α. Ὑψ. θ' ἀκροασθῇ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν παραδόσεων τοῦ καθηγητοῦ Μαιουενβέρχερ περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ δεκάτου ὀγδοῦ αἰῶνος, ἅμα δὲ καὶ παραδόσεων περὶ τῆς Ἑγκυκλοπαιδείας τοῦ δικαίου περὶ τῆς ἱστορίας τῶν εὐρωπαϊκῶν πολιτευμάτων καὶ περὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἀναγεννήσεως. Καθὸ ἐνήλιξ ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου, ὁ Ἑλληὴν διάδοχος οὐτε παιδαγωγῶν ἔχει παρ' ἑαυτῷ, οὐτε στρατιωτικὸν σύμβουλον. Ὁ μὲν Δρ. Λύδερς εἶνε αὐλάργητος του, ὁ δὲ ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ Σαουντζάκης ὑπασπιστής του.

— Αἱ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βελγικῆς ἑταιρίας διαπραγματεύσεως περὶ κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Μεσολογγίου-Ἀγρινίου ἐπερατώθησαν κατ' εὐχὴν. Τὸ διάστημα τῆς γραμμῆς ταύτης εἶνε περὶ τὰ 40 χιλιομέτρα. Οἱ ὅροι τῆς συμβάσεως εἰσι λίαν ἐπιωφελεῖς τῷ Κράτει. Ἡ ἑταιρία ἀναδέχεται ὅπως ἴδῃαις δαπάναις ἀποπερατώσῃ ἅπασαν τὴν γραμμὴν καὶ τὰ τεχνικὰ ἔργα, εἰς τὴν παράδοσιν τῶν ὁποίων ἡ κυβερνήσις θέλει ἐκδώσει ὁμολογίας ὀνομαστικῆς ἀξίας 500 δρ. ἐπὶ τόκῳ 6 ο/ο χρεωλυτικῶς ἐξοφλουμένας ἐν διαστήματι 75 ἐτῶν.

— Ὑποψήφιοι δὴμαρχοὶ κατὰ τὴν προσεχῶς διενεργουμένην ἐνταῦθα δημοτικὴν ἐκλογὴν εἰσονται οἱ κ. κ. Φ. Νέγγρης, Τιμ. Φιλήμων καὶ Ν. Καλλιφρονᾶς.

— Ἡ ἀναλαβούσα τὴν ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαίδος νέα ἀγγλικὴ ἑταιρία ἰδρῶθῃ με κεφάλαια 1,000,000 λιρῶν στερλινῶν ἦτοι 25,000,000 φράγκων. Ἐκ τῶν κεφαλαίων τούτων δίδει εἰς τὴν γαλλικὴν ἑταιρίαν πρὸς ἐξαγοράν τῶν παρ' αὐτῆς τελεσθέντων ἤδη ἔργων, μελετῶν, προνομιῶν καὶ λοιπῶν πλεονεκτημάτων 500 χιλ. λιρῶν εἰς μετοχὰς τῆς νέας ἑταιρίας ἐντελῶς ἐξωφλημένας, οὕτω δὲ περιέρχεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἢ ἐπιχειρήσεως. Διὰ τῆς νέας ἑταιρίας ἢ Κωπαῖς ἀποξηρανομένη θέλει χρησιμεύσει ὡς σχολεῖον γεωργικῶν κατὰ εὐρωπαϊκὸν ἢ μᾶλλον κατὰ ἀμερικανικὸν σύστημα, προσελκύουσα σὺν τοῖς ἄλλοις χεῖρας καὶ συντελοῦσα εἰς συννομισμοὺς γεωργικούς, σὺν τῇ γεωργίᾳ δὲ θὰ ἐπακολουθήσῃ ἢ κτηνοτροφία, καὶ τοῦτο ἔσται μέγα ὄφελος εἰς τὸν τόπον.

— Αἱ κατὰ τὸν μῆνα Σεπτεμβρίου εἰσπράξεις ἐκ τελῶν χαρτοσήμου, σιγαροχάρτου, γραμματοσήμου καὶ τηλεγραφημάτων ἀνῆλθον εἰς 1,021,509 ἐνῷ αἱ τοῦ ἀντιστοιχοῦ μηνός τοῦ 1886 εἶχον ἀνέλθει εἰς δρ. 972,117. Αἱ δὲ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τήλους Σεπτεμβρίου εἰσπράξεις ἐκ τῶν προσόδων τούτων ἀνῆλθον εἰς δρ. 7,690,622, ἀπέναντι δρ. 6,876,922 εἰσπραχθειῶν κατὰ τὴν ἀντίστοιχον περίοδον τοῦ 1886.

— Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. εἰσῆχθησαν ἐν τοῖς δημοσίαις ἐργαστασίαις πρὸς κοπὴν 78,861 δικάδες καὶ 222 δράμα καπνοῦ καὶ τουμπεκίου, εἰσπράχθησαν δ' ἐκ δικαιοματός καταναλώσεως, ἐξόδου κοπῆς καὶ τελῶν ταινιῶν δραχ. 325,545.15.